



ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

ВЪРХОВЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПО
ВЪПРОСИТЕ
НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ И
ПОЛИТИКАТА НА СИГУРНОСТ

Брюксел, 16.2.2012 г.
JOIN(2012) 1 final

2012/0028 (NLE)

Съвместно предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно присъединяването на Европейския съюз към Договора за приятелство и
сътрудничество в Югоизточна Азия**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

Договорът за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия (наричан по-нататък „ДПС“) е подписан на 24 февруари 1976 г. от Република Индонезия, Малайзия, Република Филипини, Република Сингапур и Кралство Тайланд. Договорът е изменен с Протокол от 15 декември 1987 г. и Втори протокол от 25 юли 1998 г. С протоколите към Договора могат да се присъединяват държави извън региона на Югоизточна Азия. Към днешна дата високодоговарящите се страни по ДПС (държавите, подписали Договора) включват Бруней Даруссалам, Кралство Камбоджа, Република Индонезия, Лаоската народнодемократична република, Малайзия, Бирма/Мианмар, Република Филипини, Република Сингапур, Кралство Тайланд, Социалистическа република Виетнам, Папуа-Нова Гвинея, Китайската народна република, Република Индия, Япония, Ислямска република Пакистан, Република Корея, Руската федерация, Нова Зеландия, Монголия, Австралийския съюз, Френската република, Демократична република Източен Тимор, Народна република Бангладеш, Демократична социалистическа република Шри Ланка, Корейската народнодемократична република, Съединените американски щати, Република Турция и Канада.

Договорът за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия има за цел да насърчава мира, стабилността и сътрудничеството в региона. Във връзка с това той приканва към уреждането на спорове с мирни средства, опазването на мира, предотвратяването на конфликти и засилването на сигурността в Югоизточна Азия. С него се въвеждат механизми за помирение и медиация, към които се прибегва в случай на спор. В него се посочва, че страните по Договора се въздържат от отправянето на заплахи за използване на сила или от използването на сила. Освен това Договорът за приятелство и сътрудничество предвижда задълбочаване на сътрудничеството в областта на икономиката, търговията, социалната политика, техниката и науката, както и ускоряване на икономическия растеж в региона посредством действия за по-широко използване на местното земеделие и промишленост в Югоизточна Азия, за разширяване на търговията и за подобряване на икономическата инфраструктура. Той приканва към приемане на регионални стратегии за икономическо развитие и взаимопомощ, както и за поддържане на контакти и консултации по международни и регионални въпроси.

На 2768-то си заседание на 4—5 декември 2006 г. Съветът оправомощи председателството и Комисията да водят преговори относно присъединяването на Европейския съюз и Европейската общност към ДПС.

С писмо от 7 декември 2006 г. ЕС и ЕО информираха Камбоджа, в качеството ѝ на координатор на АСЕАН за отношенията с ЕС, относно решението си за представяне на кандидатура за присъединяване към ДПС. В съответствие с мандата и указанията за водене на преговори за присъединяването на ЕС и ЕО към ДПС, ЕС и ЕО посочиха в писмото си следните общи принципи. Договорът следва да се тълкува в съответствие с принципите, залегнали в Устава на Организацията на обединените нации, и не засяга произтичащите от него права и задължения. Освен това присъединяването на ЕС и ЕО към Договора не накърнява правата и задълженията на ЕС и ЕО по силата на други двустранни и многостранни споразумения, нито правото на ЕС и ЕО. То не засяга възможността на ЕС и ЕО да се ангажират със сътрудничество в международни форуми. Същевременно Договорът не се прилага към отношенията на ЕС и ЕО с държави, които не са страни по Договора, нито ги засяга.

На срещата на министрите АСЕАН¹—ЕС на 28 май 2009 г. в Пном Пен бяха направени две декларации във връзка с ДПС: i) Декларацията относно присъединяването на Европейския съюз и Европейската общност към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, в която ЕС и ЕО заявяват своето „намерение да се присъединят към Договора въз основа на писмената си кандидатура от 7 декември 2006 г. след влизането в сила на Третия протокол...“, и ii) Декларацията за съгласие с присъединяването на Европейския съюз и Европейската общност към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, в която държавата председател на АСЕАН към момента — Тайланд, заявява от името на правителствата на всички държави — членки на АСЕАН, „съгласието на всички държави в Югоизточна Азия за присъединяването на Европейския съюз и Европейската общност към Договора след влизането в сила на Третия протокол...“.

На 23 юли 2010 г. Министрите на външните работи на държавите, подписали ДПС, подписаха Третия протокол за изменение на Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия. Третият протокол предвижда, че „Към Договора могат да се присъединяват...регионални организации, в които членуват само суверенни държави...“. Третият протокол ще влезе в сила в деня, в който в секретариата на АСЕАН бъде депозиран последният ратификационен инструмент от високодоговарящите се страни. До момента (януари 2012 г.) двадесет държави, подписали Договора, са ратифицирали Третия протокол. Оставащите осем държави, подписали Договора, са предоставили на ЕС уверения, че ще успеят да приключат вътрешния си ратификационен процес през февруари/март 2012 г.

След влизането в сила на Третия протокол ЕС, който замести и наследи Европейската общност, следва да се присъедини към ДПС.

Присъединяването към Договора се основава както на развитието на отношенията с регионалните организации, които следват принципите, посочени в член 21, параграф 1 от ДЕС в рамките на ОВППС, така и на политиките извън ОВППС (сътрудничество за развитие и икономическо, финансово и техническо сътрудничество (членове 209 и 212 от ДФЕС).

Присъединяването към Договора ще допринесе за постигането на целите на ЕС, по-специално доколкото са свързани с опазването на мира, предотвратяването на конфликти и засилването на сигурността в Югоизточна Азия. Освен това то ще способства за устойчивото икономическо, социално и екологосъобразно развитие на развиващите се страни в региона.

Присъединяването на ЕС към Договора ще породи действие, след влизането в сила на Третия протокол, на датата, на която бъде депозиран инструментът за присъединяване към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия.

Подписването и депозирането на инструмента за присъединяване следва да се състоят по време на срещата на министрите АСЕАН—ЕС, насрочена за 27 април 2012 г. в Бруней Даруссалам, в която ще участват министрите на външните работи на всички държави — членки на ЕС и АСЕАН.

¹ Държавите, членувачи в Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН), са Бруней Даруссалам, Кралство Камбоджа, Република Индонезия, Лаоската народнодемократична република, Малайзия, Бирма/Мианмар, Република Филипини, Република Сингапур, Кралство Тайланд и Социалистическа република Виетнам.

Съвместно предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно присъединяването на Европейския съюз към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 37 от ДЕС и членове 209 и 211 отДФЕС във връзка с член 31, параграф 1 от ДЕС и член 218, параграф 6, буква а) и параграф 8, втора алинея отДФЕС,

като взе предвид съвместното предложение на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Договорът за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия е подписан на 24 февруари 1976 г. от Република Индонезия, Малайзия, Република Филипини, Република Сингапур и Кралство Тайланд. Към днешна дата високодоговарящите се страни по този Договор включват Бруней Даруссалам, Кралство Камбоджа, Република Индонезия, Лаоската народнодемократична република, Малайзия, Бирма/Мианмар, Република Филипини, Република Сингапур, Кралство Тайланд, Социалистическа република Виетнам, Папуа-Нова Гвинея, Китайската народна република, Република Индия, Япония, Ислямска република Пакистан, Република Корея, Руската федерация, Нова Зеландия, Монголия, Австралийския съюз, Френската република, Демократична република Източен Тимор, Народна република Бангладеш, Демократична социалистическа република Шри Ланка, Корейската народнодемократична република, Съединените американски щати, Република Турция и Канада.
- (2) Договорът за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия има за цел да насърчава мира, стабилността и сътрудничеството в региона. Във връзка с това той приканва към уреждането на спорове с мирни средства, опазването на мира, предотвратяването на конфликти и засилването на сигурността в Югоизточна Азия. Следователно правилата и принципите, установени в Договора за приятелство и сътрудничество, отговарят на целите на общата външна политика и политиката на сигурност на Съюза.
- (3) Освен това Договорът за приятелство и сътрудничество предвижда задълбочаване на сътрудничеството в областта на икономиката, търговията, социалната политика, техниката и науката, както и ускоряване на

икономическия растеж в региона посредством действия за по-широко използване на местното земеделие и промишленост в Югоизточна Азия, за разширяване на търговията и за подобряване на икономическата инфраструктура. По този начин Договорът насърчава сътрудничеството с развиващите се държави в този регион, както и икономическото, финансовото и техническото сътрудничество с държави, различни от развиващите се държави.

- (4) На 2768-то си заседание на 4—5 декември 2006 г. Съветът оправомощи председателството и Комисията да водят преговори относно присъединяването на Европейския съюз и Европейската общност към ДПС.
- (5) С писмо от 7 декември 2006 г. Европейският съюз и Европейската общност информираха Камбоджа, в качеството ѝ на координатор на АСЕАН за отношенията с ЕС, относно решението СИ за представяне на кандидатура за присъединяване към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, при спазване на принципите, изложени в писмото.
- (6) На 28 май 2009 г. Тайланд, като държава председател на АСЕАН към момента, обяви съгласието на всички държави в Югоизточна Азия за присъединяването на Европейския съюз и Европейската общност към Договора, след влизането в сила на Третия протокол към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия.
- (7) На 23 юли 2010 г. беше подписан Трети протокол към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, с който се позволява присъединяването на регионални организации към посочения Договор. След приключването на ратификационния процес Третият протокол влезе в сила на XX.XX.2012 г.
- (8) Поради това Европейският съюз следва да се присъедини към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящото присъединяването на Европейския съюз към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия се одобрява от името на Съюза.

Текстът на Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия и на трите протокола за неговото изменение, както и на инструмента за присъединяване на Европейския съюз към Договора за приятелство и сътрудничество, е приложен към настоящото решение.

Член 2

Върховният представител подписва и депозира инструмента за присъединяване към Договора за приятелство и сътрудничество от името на Европейския съюз, в качеството ѝ на върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на година.

*За Съвета
Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ

Договор за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия Индонезия, 24 февруари 1976 г.

Високодоговарящите се страни:

КАТО СЪЗНАВАТ съществуващите исторически, географски и културни връзки, които свързват техните народи;

ЗАГРИЖЕНИ да насърчават регионалния мир и стабилност чрез съблюдаване на правосъдието и върховенството на закона и засилване на регионалната устойчивост на техните отношения;

КАТО ЖЕЛАЯТ да задълбочат мира, приятелството и взаимното сътрудничество по въпросите, засягащи Югоизточна Азия, в унисон с духа и принципите, залегнали в Устава на Организацията на обединените нации, с Десетте принципа, приети от конференцията на Азия и Африка в Бандунг на 25 април 1955 г., с Декларацията на Асоциацията на народите от Югоизточна Азия, подписана на 8 август 1967 г. в Банкок, и с Декларацията, подписана на 27 ноември 1971 г. в Куала Лумпур;

УВЕРЕНИ, че уреждането на различията или споровете между техните държави следва да се извършва чрез рационални, ефективни и достатъчно гъвкави процедури, които не позволяват враждебност, която би могла да застраши или попречи на сътрудничеството;

УБЕДЕНИ в необходимостта от сътрудничество с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, и в укрепването на световния мир, стабилност и хармония;

ТЪРЖЕСТВЕНО СЕ СПОРАЗУМЯХА да сключат Договор за приятелство и сътрудничество, както следва:

1.1.1.1. ГЛАВА I: ЦЕЛ И ПРИНЦИПИ

Член 1

Целта на настоящия договор е да насърчава постоянен мир, непрекъснато приятелство и сътрудничество между техните народи, което ще допринесе за тяхната мощ, солидарност и сближаване.

Член 2

В отношенията помежду си високодоговарящите се страни се ръководят от следните основни принципи:

а. взаимно зачитане на независимостта, сувереността, равнопоставеността, териториалната цялост и националната идентичност на всички народи;

б. правото на всяка държава да управлява националната си съдба без външна намеса, подривна дейност или принуда;

в. ненамеса на една страна във вътрешните работи на друга;

г. уреждане на различията или споровете с мирни средства;

д. отказ от оправянето на заплахи за използване на сила или от използването на сила;

е. ефективно сътрудничество помежду им.

1.1.1.2. ГЛАВА II: ПРИЯТЕЛСТВО

Член 3

За постигането на целта на настоящия договор високодоговарящите се страни се стремят да развият и укрепват традиционните, културните и историческите връзки на приятелство, добросъседство и сътрудничество, които ги сближават, и изпълняват добросъвестно задълженията си, произтичащи от настоящия договор. За да допринесат за засилване на разбирателството помежду си, високодоговарящите се страни насърчават и улесняват контактите и обмена между своите народи.

1.1.1.3. ГЛАВА III: СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 4

Високодоговарящите се страни насърчават активното сътрудничество в икономическата, социалната, техническата, научната и административната сфера, както и по въпроси, свързани с общите идеали и стремежи за международен мир и стабилност в региона, и по всички други въпроси от взаимен интерес.

Член 5

Съгласно член 4 високодоговарящите се страни полагат максимални двустранни и многостранни усилия въз основа на равнопоставеност, недискриминация и взаимна изгода.

Член 6

Високодоговарящите се страни си сътрудничат за ускоряването на икономическия растеж в региона, за да укрепят основите за съществуването на благоденстваща и мирна общност от народи в Югоизточна Азия. За тази цел те насърчават по-широкото използване на своето земеделие и промишленост, разширяването на своята търговия и подобряването на икономическата си инфраструктура, което е от обща полза за техните народи. В това отношение те продължават да проучват всички възможности за тясно и ползотворно сътрудничество с други държави и с

международни и регионални организации извън региона.

Член 7

Високодоговарящите се страни засилват икономическото сътрудничество, за да постигнат социална справедливост и за да повишат стандарта на живот на народите в региона. За тази цел те приемат съответните регионални стратегии за икономическо развитие и взаимопомощ.

Член 8

Високодоговарящите се страни се стремят към възможно най-тесно сътрудничество в най-широк мащаб и с готовност предоставят помощ една на друга под формата на възможности за обучение и научноизследователска дейност в социалната, културната, техническата, научната и административната сфера.

Член 9

Високодоговарящите се страни полагат усилия да улеснят сътрудничеството, насочено към напредък в стремежа към мир, хармония и стабилност в региона. За тази цел високодоговарящите се страни поддържат постоянни контакти и консултации помежду си по международни и регионални въпроси с цел координиране на своите позиции, действия и политики.

Член 10

Всяка високодоговаряща се страна по никакъв начин и под никаква форма не участва в дейност, която представлява заплаха за политическата и икономическата стабилност, суверенитета или териториалната цялост на друга високодоговаряща се страна.

Член 11

За да запазят националната си идентичност, високодоговарящите се страни полагат усилия за укрепването на националната си устойчивост в политическата, икономическата, социално-културната сфера, както и в сферата на сигурността, в съответствие със своите идеали и стремежи, без външна намеса и вътрешна подривна дейност.

Член 12

В усилията си да постигнат регионално благоденствие и сигурност високодоговарящите се страни полагат усилия да си сътрудничат във всички области с цел насърчаване на регионалната устойчивост, като се основават на принципите на увереност в собствените сили, независимост, взаимно уважение, сътрудничество и солидарност, които ще представляват основите за силна и жизнеспособна общност от народи в Югоизточна Азия.

1.1.1.4. ГЛАВА IV: МИРНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

Член 13

Високодоговарящите се страни са изпълнени с решимост и добра воля за предотвратяването на спорове. В случай на възникване на спорове, които пряко ги засягат, особено спорове, които могат да нарушат регионалния мир и хармония, те се въздържат от отправянето на заплаха за използване на сила или от използването на сила и винаги уреждат тези спорове помежду си чрез приятелски преговори.

Член 14

За уреждането на спорове чрез регионални процедури високодоговарящите се страни учредяват като постоянен орган Висш съвет, който включва представител на министерско ниво на всяка от високодоговарящите се страни и който има за задача да се информира дали съществуват спорове или ситуации, които могат да нарушат регионалния мир и хармония.

Член 15

В случай че не бъде намерено решение чрез преки преговори, Висшият съвет се информира относно спора или ситуацията и препоръчва на страните по спора подходящи средства за неговото уреждане като например добри услуги, медиация, проверка или помирение. Висшият съвет може обаче да предложи своите добри услуги или по споразумение със страните по спора да поеме ролята на комисия за медиация, проверка или помирение. Когато счете за необходимо, Висшият съвет препоръчва подходящи мерки за предотвратяване на влошаването на спора или ситуацията.

Член 16

Горната разпоредба от тази глава не се прилата по отношение на даден спор освен ако всички страни по спора не дадат своето съгласие за прилагането ѝ по отношение на посочения спор. Същевременно обаче това не пречи на другите високодоговарящи се страни, които не са страни по спора, да предложат евентуална помощ за уреждането на посочения спор. Страните по спора следва да са благосклонни към подобни предложения за помощ.

Член 17

Нищо в настоящия договор не пречи да се използват средствата за мирно уреждане, посочени в член 33, параграф 1 от Устава на Организацията на обединените нации. Високодоговарящите се страни, които са страни по даден спор, следва да се насърчават да предприемат стъпки за разрешаването му чрез приятелски преговори, преди да прибегнат към другите процедури, предвидени в Устава на Организацията на обединените нации.

1.1.1.5. ГЛАВА V: Общи разпоредби

Член 18

Настоящият договор се подписва от Република Индонезия, Малайзия, Република

Филипини, Република Сингапур и Кралство Тайланд. Той се ратифицира в съответствие с конституционните процедури на всяка държава, подписала договора. Към него могат да се присъединяват други държави от Югоизточна Азия.

Член 19

Настоящият договор влиза в сила на датата на депозиране на петия ратификационен инструмент пред правителствата на държавите, подписали договора, които са определени за депозитар на настоящия договор и на ратификационните инструменти или инструментите за присъединяване.

Член 20

Настоящият договор е съставен на официалните езици на високодоговарящите се страни, като всички текстове имат еднаква сила. Съществува общ превод на текста на английски език, по който съществува съгласие. За различните тълкувания на общия текст се намира решение посредством преговори.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА ТОВА високодоговарящите се страни подписаха договора и положили държавните си печати.

СЪСТАВЕНО в Денпасар, Бали, на двадесет и четвърти февруари хиляда деветстотин седемдесет и шеста година.

**Протокол за изменение на Договора за приятелство и сътрудничество в
Югоизточна Азия
Филипини, 15 декември 1987 г.**

Правителството на Бруней Даруссалам
Правителството на Република Индонезия
Правителството на Малайзия
Правителството на Република Филипини
Правителството на Република Сингапур
Правителството на Кралство Тайланд

В ЖЕЛАНИЕТО СИ допълнително да подобрят сътрудничеството с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, и по-специално с държавите, съседни на региона на Югоизточна Азия;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД параграф 5 от преамбюла на Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, съставен в Денпасар, Бали, на 24 февруари 1976 г. (наричан по-нататък „Договорът за приятелство“), в който се споменава необходимостта от сътрудничество с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, за укрепването на световния мир, стабилност и хармония,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Член 18 от Договора за приятелство се изменя, както следва:

„Настоящият договор се подписва от Република Индонезия, Малайзия, Република Филипини, Република Сингапур и Кралство Тайланд. Той се ратифицира в съответствие с конституционните процедури на всяка държава, подписала договора.

Към него могат да се присъединяват други държави от Югоизточна Азия.

Държави извън региона на Югоизточна Азия също могат да се присъединят към настоящия договор със съгласието на всички държави от Югоизточна Азия, които са подписали настоящия договор, и на Бруней Даруссалам.“

Член 2

Член 14 от Договора за приятелство се изменя, както следва:

„За уреждането на спорове чрез регионални процедури високодоговарящите се страни учредяват като постоянен орган Висш съвет, който включва представител на министерско ниво на всяка от високодоговарящите се страни и който има за задача да се информира дали съществуват спорове или ситуации, които могат да нарушат регионалния мир и хармония.

При все това обаче настоящият член се прилага към всяка държава извън региона на Югоизточна Азия, която се е присъединила към договора, само в случаите, когато тази държава е пряк участник в спора, който следва да се уреди посредством регионалните процедури.“

Член 3

Настоящият протокол подлежи на ратификация и влиза в сила на датата на депозиране на последния ратификационен инструмент на високодоговарящите се страни.

СЪСТАВЕНО в Манила на петнадесети декември хиляда деветстотин осемдесет и седма година.

**Втори протокол за изменение на Договора за приятелство и сътрудничество в
Югоизточна Азия
Манила, Филипини, 25 юли 1998 г.**

Правителството на Бруней Даруссалам
Правителството на Кралство Камбоджа
Правителството на Република Индонезия
Правителството на Лаоската народнодемократична република
Правителството на Малайзия
Правителството на Бирма/Мианмар
Правителството на Република Филипини
Правителството на Република Сингапур
Правителството на Кралство Тайланд
Правителството на Социалистическа република Виетнам
Правителството на Папуа-Нова Гвинея

наричани по-нататък „високодоговарящите се страни“:

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да гарантират подходящо задълбочаване на сътрудничеството с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, и по-специално с държавите, съседни на региона на Югоизточна Азия;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД параграф 5 от преамбюла на Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, съставен в Денпасар, Бали, на 24 февруари 1976 г. (наричан по-нататък „Договорът за приятелство“), в който се споменава необходимостта от сътрудничество с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, за укрепването на световния мир, стабилност и хармония,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Член 18, параграф 3 от Договора за приятелство се изменя, както следва:

„Държави извън региона на Югоизточна Азия също могат да се присъединят към настоящия договор със съгласието на всички държави от Югоизточна Азия, а именно Бруней Даруссалам, Кралство Камбоджа, Република Индонезия, Лаоската народнодемократична република, Малайзия, Бирма/Мианмар, Република Филипини, Република Сингапур, Кралство Тайланд и Социалистическа република Виетнам.“

Член 2

Настоящият протокол подлежи на ратификация и влиза в сила на датата на депозиране на последния ратификационен инструмент на високодоговарящите се

страни.

СЪСТАВЕНО в Манила на двадесет и пети юли хиляда деветстотин деветдесет и осма година.

**Трети протокол за изменение на Договора за приятелство и сътрудничество в
Югоизточна Азия
Ханой, Виетнам, 23 юли 2010 г.**

Бруней Даруссалам
Кралство Камбоджа
Република Индонезия
Лаоската народнодемократична република
Малайзия
Бирма/Мианмар
Република Филипини
Република Сингапур
Кралство Тайланд
Социалистическа република Виетнам
Австралийският съюз
Народна Република Бангладеш
Китайската народна република
Корейската народнодемократична република
Френската република
Република Индия
Япония
Монголия
Нова Зеландия
Ислямска република Пакистан
Папуа-Нова Гвинея
Република Корея
Руската федерация
Демократична социалистическа република Шри Ланка
Демократична република Източен Тимор
Република Турция
Съединените американски щати

наричани по-нататък „високодоговарящите се страни“:

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да гарантират подходящо задълбочаване на сътрудничеството с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, и по-специално с държавите, съседни на региона на Югоизточна Азия, както и с регионалните организации, в които членуват само суверенни държави;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД параграф 5 от преамбюла на Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, съставен в Денпасар, Бали, на 24 февруари 1976 г. (наричан по-нататък „Договорът за приятелство“), в който се споменава

необходимостта от сътрудничество с всички миролюбиви народи както в региона на Югоизточна Азия, така и извън него, за укрепването на световния мир, стабилност и хармония,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Член 18, параграф 3 от Договора за приятелство се изменя, както следва:

„Към настоящия договор могат да се присъединяват държави извън региона на Югоизточна Азия и регионални организации, в които членуват само суверенни държави, със съгласието на всички държави от Югоизточна Азия, а именно Бруней Даруссалам, Кралство Камбоджа, Република Индонезия, Лаоската народнодемократична република, Малайзия, Бирма/Мианмар, Република Филипини, Република Сингапур, Кралство Тайланд и Социалистическа република Виетнам.“

Член 2

Член 14, параграф 2 от Договора за приятелство се изменя, както следва:

„При все това обаче настоящият член се прилага към всяка високодоговаряща се страна, която се е присъединила към договора, само в случаите, когато тази високодоговаряща се страна е пряк участник в спора, който следва да се уреди посредством регионалните процедури.“

Член 3

Настоящият протокол подлежи на ратификация и влиза в сила на датата на депозиране на последния ратификационен инструмент на високодоговарящите се страни.

СЪСТАВЕНО в Ханой, Виетнам, на двадесет и трети юли две хиляди и десета година в един-единствен екземпляр на английски език.

**Инструмент за присъединяване на Европейския съюз към Договора за
приятелство и сътрудничество в Югоизточна**

Азия

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ Договорът за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, подписан на 24 февруари 1976 г. в Бали, Индонезия, беше изменен с Първи, Втори и Трети протокол за изменение на Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, които бяха подписани съответно на 15 декември 1987 г., 25 юли 1998 г. и 23 юли 2010 г.;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ в член 18, параграф 3 от горепосочения договор, изменен с член 1 от горепосочения Трети протокол, се предвижда, че регионалните организации, в които членуват само суверенни държави, могат да се присъединят към Договора със съгласието на всички държави от Югоизточна Азия, а именно Бруней Даруссалам, Кралство Камбоджа, Република Индонезия, Лаоската народнодемократична република, Малайзия, Бирма/Мианмар, Република Филипини, Република Сингапур, Кралство Тайланд и Социалистическа република Виетнам;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ министърът на външните работи на Финландия и членът на Европейската комисия, отговарящ за външните отношения и европейската политика за съседство, представиха кандидатура за присъединяване на Европейския съюз към Договора чрез писмо от 7 декември 2006 г.;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ държавите от Югоизточна Азия изразиха съгласие за присъединяването на Европейския съюз към Договора;

С настоящото Европейският съюз се присъединява към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия, считано от датата на депозиране на настоящия инструмент.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА ТОВА настоящият инструмент за присъединяване е подписан от [ДЛЪЖНОСТ].

СЪСТАВЕНО в [място], [държава], на днешния [дата] [месец] две хиляди и [година].

За Европейския съюз